

per Apostolicas suas sub plumbo datas litteras iv Kal. Septemb., an. 1744, quibus definiuit edixitque, licere protonotariis Apostolicis, quatuor duntaxat personis in singulos annos, eisque non absentibus, sed realiter in Urbe presentibus doctoralem lauream in utroque jure deferre, praevio tamen diligenti ac severo examine per ipsosmet protonotarios personaliter ac collegialiter instituendo, juxta Apostolicas in forma brevis litteras Urbani VIII, die 5 Septemb. an. 1629 evulgatas; quem postea personarum numerum idem Benedictus XIV, in ipsis illis supra memoratis litteris ampliavit in benevolentiae et honoris testimonium erga protonotariorum collegium; ipsis quippe concessit, ut in posterum non quatuor tantum singulis annis, verum sex personas in Urbe tamen praesentes doctoris laurea in alterutro, sive utroque jure decorare possent, servata forma, ac conditionibus inibi praescriptis et explicatis.

« Nos igitur commune bonum praeculis habentes, motu proprio, certa scientia, ac matura deliberatione nostra, supra memoratis Apostolicis litteris tum Sixti V, Urbani VIII, Benedicti XIV et Gregorii XVI praedecessorum nostrorum, quatenus opus est, et in iis duntaxat, quae constitutioni huic nostrae adversantur, derogantes, protonotariis Apostolicis de numero participantium vulgo appellatis privilegium deferendi doctoris gradum, seu lauream in theologia, et in alterutro, vel utroque jure ratum habemus ac confirmamus, servatis tamen conditionibus infra explicandis; in philosophia vero, in medicina aliisque artibus, seu scientiis ac facultatibus omnino tollimus atque abolemus. Volumus autem atque mandamus, ut quatuor duntaxat personis in facultate theologica, ac quatuor itidem in alterutro vel utroque jure in Urbe tamen praesentibus, doctoris gradum deferre valeant, utque de hujusmodi personis doctoris gradum petentibus antea ad Nos, nostrosque in Apostol. Sede successores referre debeant, secus concessio doctoralis laureae nulla atque irrita sit.

« Praecipimus etiam, quod jam a Benedicto XIV praedecessore Nostro praescriptum est, ut si dictus numerus personarum ad gradum doctoris promovendarum uno anno quavis de causa non sit completus, minime absolvi et compleri possit annis subsequentibus. Jubemus praeterea, ut ad instituendum candidatorum examen protonotarii convenient numero saltem quinque; quod si, aliquibus eorum impeditis, hujusmodi numerum pertingere nequeant, ad illum explendum archigymnasii Romani professores asciscant, denique ut in hujusmodi examine omnia servare debeant, quae de periclitanda scientia promovendorum ad gradum doctoralem praescripta sunt per Leonem XII praedecessorem nostrum in sua constitutione *Quod divina sapientia*. Si secus fecerint, concessionem doctoralis laureae irritam declaramus.

« Volumus insuper atque mandamus, ut de laureis collatis certiores faciant quolibet anno congregationem S. R. E. cardinalium

studiis moderandis praepositam, utque ad normam praefatae constitutionis Benedicti XIV, nota rogitus promotionum, descriptis promotorum nominibus, et cognominibus infra mensem a die cujuslibet promotionis computandum, ad archivium urbanum per secretarium collegii ejusdem, vel per ipsos promotos deferatur, ac postquam ejusmodi nota ad archivium praedictum delata sit, promotus ad lauream doctoralem pro legitime promotus haberi debeat ad quosvis juris effectus; alias doctoratus nullus sit, atque irritus, nec promotus ulla ratione suffragetur.

« In exercendo autem privilegio, quo iidem protonotarii gaudent ex memorata Sixti V constitutione, unum scilicet protonotarium quotannis creandi absque tamen exemptionibus et privilegiis, hoc est mere titularem, volumus ac jubemus, ut in posterum, nisi consultis antea Nobis, Nostrisque in Apostolica Sede successoribus, neminem ad hujusmodi honorem et gradum promoveri possint et valeant. Facultatem vero notarios seu tabelliones publicos creandi dictis protonotariis prorsus adimimus. Praeterea omnino tollimus atque abrogamus privilegium juxta antedictam Sixti V constitutionem protonotariis eisdem attributum, spurios scilicet, aliosque ex quovis illicito concubitu procreatos legitimandi ad successionem quorumcumque honorum sive ex testamento sive ab intestato, eosque idoneos declarandi, ad quosvis honores, dignitates et officia, sive publica, sive privata exercenda prout fusius hac super re in memoratis Sixti PP. V litteris continetur. Item irritum esse volumus, planeque abrogamus alterum privilegium, ut tam protonotarii Apostolici ipsi, quam eorum consanguinei, affines et familiares, sive in Urbe, sive in tota ecclesiastica ditione, arma prohibita absque speciali permissu, et licentia deferre possint et valeant.

« Quoniam vero consueverunt Romani Pontifices, praeter septem protonotarios vulgo participantes appellatos, aliis etiam ecclesiasticis viris hujusmodi honorem deferre, ita tamen, ut licet de participantium numero minime sint, ad eorum instar censeantur, idcirco ut majus inter eos discrimen exstet, volumus ac mandamus, ut septem protonotarii participantes a locorum ordinariis, eorumque jurisdictione liberi atque exempti, Nobisque, et Apostolicae Sedi immediate subjecti maneant, juxta Sixti PP. V concessionem; alii vero protonotarii ad instar participantium, sive ad hunc honorem jam electi, sive in posterum eligendi, locorum ordinariis juxta communis juris regulas subjecti omnino sint, ac censeantur, quemadmodum ipsos tenore praesentium ordinariorum jurisdictioni plane subicimus, ac proinde sine illorum assensu nunquam poterunt Pontificalia exercere. Insuper protonotariis participantibus privilegium altaris portatilis ratum habemus ac confirmamus, ea tamen lege ac conditione, ut illud in alienae habitationis domibus erigere nunquam possint, nisi ipsi occasione itineris

seu hospitii gratia in iisdem domibus diversentur; utque missa, quam super idem altare portatile decenti semper in loco erigendum diebus etiam solemnioribus vel per se celebraverint, vel per alium sacerdotem saecularem seu regularem rite probatum celebrare fecerint, tum protonotariis ipsis, eorumque consanguineis, et affinibus cohabitantibus, tum personis eorum famulatu seu comitatu addictis, nunquam vero aliis personis, in ecclesiastici praecipii implementum suffragetur.

« Protonotariis vero ad instar participantium, qui jam creati sint, vel in posterum creabuntur, idem altaris portatilis privilegium tollimus, eisque duntaxat concedimus indultum privati oratorii ab ordinario visitandi atque approbandi, in quo diebus etiam solemnioribus in consanguineorum et affinium secum cohabitantium, nec non famulorum suorum praesentia, missam vel per se celebrare, vel per quemcumque sacerdotem saecularem, vel cujusvis ordinis regularem rite probatum celebrare facere libere possint et valeant.

« Haec nos statuimus, decernimus atque

REGULARES QUOAD ADMISSIONEM NOVITIORUM.

S. Congregationis Episcop. et Regular. Decretum ex oraculo Sanctissimi.

Sanctissimus dominus noster Pius Papa IX, a primo sui Pontificatus exordio, impenso studio cupiens regularem ordinum religiosorum disciplinam redintegrare, specialem congregationem deputavit nuncupatam *Super statu Regularium*, cujus munus in eo situm esset, ut mala, quae forte obrepissent, expenderet, et remedia iisdem medendis apta Sanctitati Suae proponeret. Ad eandem Pater sanctus nominavit eminentissimos ac reverendissimos dominos S. R. C. cardinales Lambruschini, Ostini, Castracane, Patrizi, Polidori, Bianchi, Orioli, Gizzi, cum R. P. D. Andrea canonico Bizzarri a secretis.

Porro sacra congregatio inter praecipua capita, ad quae cogitationem, curamque suam convertit, ut finem a Sanctitate Sua propositum facilius assequeretur, in primis illud probe vidit, nihil potius, et antiquius in eo suscepto munere esse spectandum, quam exquisitissimam ac diligentissimam novitiorum admissionem, eorumdemque in scientiis, in iisque praesertim, quae ad religionem pertinent, solertem et assiduam institutionem.

Id ipsum recognovit, approbavitque sacratissimus princeps, qui in Encyclicis litteris diei 17 Junii 1847, incip. *Ubi primum*, ad omnes supremos moderatores, abbates, provinciales, aliosque superiores regularium ordinum pro monastica disciplina restauranda conscriptis sub § *At vos*, hisce verbis dilectos filios admonebat: « Cum autem ex diligenti tironum admissione atque optima illorum institutione totius ejusque sacrae familiae status, decorque plane pendeat, vos summopere hortamur, ut eorum, qui religiosae vestrae familiae nomen daturi

mandamus, non obstantibus nostra, et cancellariae Apostolicae regula de jure quaesito non tollendo, nec non superius memoratis Sixti V, Urbani VIII, Benedicti XIV et Gregorii XVI, praedecessorum Nostrorum litteris, aliisque constitutionibus et ordinationibus Apostolicis speciali licet mentione dignis, necnon praefati collegii protonotariorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus, et singulis illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum hac vice duntaxat specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

« Datum Romae, apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris die ix Februarii, an. 1853, Pontificatus nostri an. VII. »

« A. card. LAMBRUSCHINI. »

sunt indolem, ingenium, mores antea accurate exploretis, ac sedulo investigetis, quo consilio, quo spiritu, qua ratione ad regularem vitam ineundam ipsi ducantur. Ac postquam noveritis, illos in religiosa vita amplectenda nihil aliud spectare, nisi Dei gloriam, Ecclesiae utilitatem, ac propriam, et aliorum salutem, in id potissimum omni diligentia, cura et industria incumbite, ut tirocinii tempore ex proprii ordinis legibus pie sancteque ab optimis magistris educentur, et ad omnem virtutem, atque ad instar regularis vitae institutum quam optime informantur. Et quoniam praecipua atque illustri Regularium ordinum laus semper fuit litterarum studia excolere, fovere ac tot eruditis doctis, laboriosisque operibus humanarum divinarumque rerum scientiam illustrare idcirco vos summopere excitamus, monemus, ut juxta vestri ordinis leges maxima cum solertia rectam studiorum rationem promovere, et omnia conari velitis, ut religiosi vestri alumni in humaniores litteras ac severiores disciplinas, praesertim sacras addiscendas, constanter incumbant, quo ipsi optimis, sanisque doctrinis apprime exculti, et proprii muneris partes, et sacra ministeria religiose, sapienterque obire valeant. »

Sacra congregatio, re mature discussa in conventibus, quos subinde habuit, non pauca providenda curavit, quae in duobus decretis comprehenduntur, ut sequitur:

DECRETUM PRIMUM

Sacrae congregationis super statu Regularium auctoritate sanctissimi domini nostri Pii Papae IX, editum de testimonialibus, ordinariorum litteris requirendis in receptione illorum, qui ad habitum religiosum admitti postulant.

DECRETUM.

Romani Pontifices pro eorum pastoralis cura, qua semper regularium familiarum bono et splendore prospicere non omiserunt, illud superioribus pro viribus commendaverunt, ut antequam ad religiosum habitum postulantes reciperent, de illorum vita, moribus, cæterisque dotibus et qualitatibus sedulo inquirerent, ne indignis ad religiosas familias, non sine maximo illarum detrimento, ostium adaperirent. Verum quamlibet moderatores ordinum diligentiam adhibeant in informationibus exquirendis, in gravi tamen ut plurimum versantur periculo deceptionis, nisi a locorum antistitibus testimonium exquirant circa eorum qualitates, qui ad habitum religiosum admitti postulant: ordinarii enim vi pastoralis officii oves suas præ cæteris agnoscere possunt, et sæpe sæpius ea manifestare impedimenta, quæ alios latent. Hæc animadvertens Sanctissimus D. N. Pius PP. IX, audito voto S. R. C. cardinalium hujus sacræ congregationis super statu Regularium, attentisque postulationibus nonnullorum episcoporum, præsentis decreto ubique locorum perpetuis futuris temporibus servando, hæc, quæ sequuntur, Apostolica auctoritate statuit atque decernit.

I. In quocunque ordine, congregatione, societate, instituto, monasterio, domo, sive in iis emittantur vota solemnia sive simplicia, et licet agatur de ordinibus, congregationibus, societatibus, institutis, monasteriis ac domibus, quæ ex peculiari privilegio, etiam in corpore juris clauso, vel alio quovis titulo in decretis generalibus non comprehenduntur, nisi de ipsis specialis, individua et expressa mentio fiat, nemo ad habitum admittatur absque testimonialibus litteris tum ordinarii originis, tum etiam ordinarii loci, in quo postulans post expletum decimum quintum annum ætatis suæ, ultra annum moratus fuerit.

II. Ordinarii in præfatis litteris testimonialibus postquam diligenter exquisiverint etiam per secretas informationes de postulantis qualitatibus referre debeant de ejus natalibus, ætate, moribus, vita, fama, conditione, educatione, scientia; an sit inquisitus, aliqua censura, irregularitate aut alio canonico impedimento irrelitus, ære alieno gravatus, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxius. Et sciant ordinarii, eorum conscientiam super veritate expositorum oneratam remanere, nec ipsis unquam liberam oneratam remanere, nec ipsi testimoniales litteras denegare; in eisdem tamen super præmissis singulis articulis ea tantum testari debere, quæ ipsi ex conscientia affirmare posse in Domino judicaverint.

III. Omnibus et singulis superioribus regularibus, aliisque religiosis, ad quos spectat, cujuscunque gradus sint et instituti, licet exempti et privilegiati, ac de necessitate exprimentis, etiam in virtute sanctæ obedientiæ, hujus decreti observantia districte præcipitur; et qui contra hujus

decreti tenorem aliquem ad habitum religiosum receperit, pœnam privationis omnium officiorum, vocisque activæ, et perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda eo ipso incurrat, a qua non nisi ab Apostolica Sede poterit dispensari.

IV. Vi cujuscunque privilegii, facultatis, indulti, dispensationis, approbationis regularum et constitutionum etiam in forma specifica, quam ab Apostolica Sede aliquis ordo, institutum, superior religiosus consequeretur, nunquam huic decreto derogatum esse censeatur, nisi ei expresse, et nominatim derogeretur, licet in concessione derogatoriæ generales quantumvis amplæ apponantur. Quod si alicui instituto expresse et nominatim dispensatio super eodem decreto aliquando concedi contigerit, aliis minime extendi poterit vi cujuscunque privilegii et communicationis privilegiorum.

V. Quolibet anno die prima Januarii in publica mensa hoc decretum legatur, sub pœna privationis officii, ac vocis activæ et passivæ a superioribus ipso facto incurrenda.

Ne autem hujus decreti observantia aliqua ratione, titulo, prætextu impediatur, Sanctitas Sua quibuscunque in contrarium facientibus constitutionibus, regulis et statutis cujuscunque ordinis, congregationis, societatis, instituti, monasterii, domus, etiam in forma specifica ab Apostolica Sede approbatis, necnon cuilibet privilegio licet in corpore juris clauso, ac Apostolicis constitutionibus ac decretis confirmato, ac expressa, individua, speciali et specialissima mentione digno, aliisque contrariis quibuscunque prorsus derogat, et derogatum esse declarat.

Datum Romæ ex sacra congregatione super statu Regularium die 25 Januarii 1848.

ANDREAS, can. Bizzarri,
a secretis.

Die 6 Febr. 1848, prædictum decretum affixum et publicatum.

Joseph CHERUBINI mag. curs.

Decretum alterum sacræ congregationis super statu Regularium auctoritate sanctissimi domini nostri Pii Papæ IX editum de receptione novitiorum ad habitum et professionem.

DECRETUM.

Regulari disciplinæ instaurandæ ubi collapsa fuerit, vel servandæ ubi vigeat, nihil magis conducit, quam in admittendis novitiis ad habitum, et ad professionem maximam curam adhibere, ut ii tantum recipiantur, qui superna vocatione ducti, morum honestate, cæterisque dotibus præditi religionem ingrediantur, cupientes Deo inservire, mundi pericula evitare, et spiritali proximorum salutem qua exemplo, qua opere ad præscriptum instituti, quod profitentur, consulere. Ex novitiis enim religionis bonum vel malum prorsus pendet; quandoquidem hi sint religionis semina, hi sunt novi palmites Dei vineam novellantes; sed si semina, si no-

vitæ vites infectæ sint, non nisi fructus mali colligi possunt. Quapropter Romani Pontifices, et præsertim Sixtus V (175), Clemens VIII (176), Innocentius X (177) et Innocentius XII (178) saluberrima ediderunt decreta, quibus leges in admittendis novitiis servandæ constituiebantur. Cum igitur sanctissimus dominus noster Pius PP. IX ab ipsis Pontificatus sui primordiis pastoralis vigilantia studia convertenda esse duxerit ad religiosarum familiarum disciplinam totis viribus promovendam, prædecessorum suorum vestigia sectando certam stabilemque legem constituendam esse existimavit, quæ in admittendis novitiis ad habitum et professionem servari omnino deberet. Re igitur demandata S. R. E. cardinalibus hujus S. congregationis de statu Regularium a Sanctitate Sua institutæ, eminentissimis Patribus, universa rei ratione sedulo diligenterque perpensa, necessarium visum est, in admissione novitiorum ad habitum et professionem partes concedendas esse nedum inferioribus prælatis et superioribus generalibus, verum etiam nonnullis aliis religiosis viris probatæ vitæ, regularis disciplinæ zelo ferventibus, consilio et gravitate præstantibus, ut eorum, qui religiosæ familiæ nomen daturi sunt, indolem, ingenium, mores, cæterasque necessarias dotes accurate explorent et sedulo investigent, quo consilio, quo spiritu, qua ratione ad regularem vitam ineam ducantur, et eos tantum probent, quos secundum Deum idoneos esse revera constituerit. Sententiæ S. Congregationis sanctissimus in Christo Pater inhaerens ea, quæ sequuntur pro Italia et Insulis adjacentibus hoc perpetuis futuris temporibus valituro decreto Apostolica auctoritate statuit atque decernit.

PARS PRIMA DECRETI.

De lege servanda in probandis iis, qui ad habitum religiosum admitti postulant.

Art. I. Qui duplici scrutinio juxta modum inferius exprimentum probatus non fuerit ad habitum, nullo prorsus modo admittatur in quocunque ordine, congregatione, societate, instituto, monasterio, domo, sive in iis emittantur vota solemnia, sive simplicia; et licet agatur de ordinibus, congregationibus, societatibus, institutis, monasteriis et domibus, quæ ex peculiari privilegio etiam in corpore juris clauso vel alio quovis titulo, in decretis generalibus non comprehenduntur, nisi de ipsis specialis, individua et expresse mentio fiat.

Art. II. In qualibet provincia habeantur octo examinatores, scilicet provincialis, et septem alii religiosi probatæ vitæ, prudentia, gravitate ac zelo disciplinæ regularis præditi, a capitulo seu congregatione provinciali per secreta suffragia eligendi, ita tamen ut si in provincia sint definitores vel consultores, vel assistentes, vel alii, quo-

(175) Const. Cum omnibus anni 1587.

(176) Dec. incip. Sanctissimus in Christo Pater, diei 19 Maii 1602.

cunque appellentur nomine, consilarii provinciales, duo ex ipsis in examinatores deligantur. Examinatores in præfato munere usque ad novum provinciale capitulum seu congregationem perdurabunt.

Art. III. Cum aliquis ad habitum recipi postulaverit, provincialis omnia exquirat documenta, et requisita ad præscriptum SS. canonum, constitutionum Apostolicarum, decretorum S. congregationum ac statutorum ordinis, et diligenter inquirat circa illius qualitates, utrum nempe ab omni defectu et impedimento immunis sit, et necessariis dotibus præditus, religioso statui idoneus, ac etiam in amore perfectioris vitæ, et Deo liberius in religione serviendi, seu potius levitate aut necessitate, vel alio inordinato sine ductus admitti postulet. Deinde omnia præfata documenta et informationes tradat saltem tribus ex provincialibus examinatores, exclusis iis, qui postulanti sint consanguinei vel affines, ut eas absque ullo partium studio serio perpendant. Indicto examinis die, provincialis cum delectis ab ipso examinatore conveniet, et postquam ipse, et alii examinatores juraverint ad sancta Dei Evangelia, se quocunque humana affectione postposita, munus executuros, postulantes examinent, eoque ab examinis loco dimisso, ejus documenta, qualitates et requisita, aliaque, quæ superius notata sunt, serio expendant, et deinceps per secreta suffragia judicent, an dignus sit, qui approbetur, super quibus omnibus provincialis et aliorum examinatorum conscientia graviter onerata remaneat. Is autem probatus duntaxat intelligatur, qui saltem unum suffragium supra medietatem obtinuerit. Si postulans præfato scrutinio probatus fuerit, examen et scrutinium scripto fideliter exaratum provincialis, et unusquisque ex examinatore manu propria subscribet, declarando etiam sese omnia requisita a SS. canonibus, constitutionibus et decretis Apostolicis, et regulis, et statutis respectivi ordinis præscripta debito modo examinasse; hujusmodi vero relationem examinis et scrutini et respectivam declarationem jurejurando confirmet. Quibus peractis, provincialis præfatum relationem, et declarationem una cum authenticis documentis ad superiorem generalem, vel ad procuratorem generalem, prout inferius in art. 11 explicabitur, transmittet. Ne autem hujus decreti executio differatur usque ad celebrationem proximi capituli, vel congregationis generalis, interim examinatores provinciales eligantur per secreta suffragia a provinciali, una cum suis definitores, vel assistentes, vel alii consilarii provinciales; et si hujusmodi definitores, assistentes, consilarii in aliquo ordine desint, electio fiat a provinciali una cum quatuor religiosis graduatis, vel gravioribus, si graduati desint, ejusdem provinciæ ab eo sem provinciali deputandis.

(177) Instr. Ad propagandam, diei 5 Nov. 1654.

(178) Decr. Sanctissimus in Christo Pater, diei 18 Julii 1693.

Art. IV. In ordinibus aliisque institutis, in quibus provinciales non existunt, vel provincialia capitula, seu congregationes non celebrantur, examinatores pro unaquaque domo novitatus eligentur juxta superius præscriptam methodum a capitulo, diætâ, seu congregatione generali, et superior ejusdem domus loco provincialis habeatur, cujus erit convocare examinatores, et alia peragere, quæ in art. III statuta sunt. Verum cum hoc in casu ob pauciores religiosorum numerum contingere possit, ut septem examinatores eligi minime valeant, examinatores numero minores, non tamen citra quatuor, eligi poterunt. Si autem hujusmodi capitula, diætâ et congregationes generales statim non convocentur, interim electio examinatorum fiat juxta modum in art. V designandum.

Art. V. Si institutum constet aliquo tantum separato monasterio, conventu vel domo, nec in congregationem erectum sit, et capitulum, diætâ, congregationem generalem minime habeat, examinatores per secreta suffragia a superiore et capitularibus ejusdem monasterii, conventus vel domus eligantur; et quoad eorum numerum serventur, quæ in art. IV definita sunt, ac in officio ad triennium perdurent.

Art. VI. Præter memoratos examinatores provinciales, in quolibet ordine, congregatione, societate, instituto alii septem examinatores generales constituentur, qui tamen ad quatuor reduci poterunt in iis ordinibus et institutis, in quibus, ob pauciores numerum religiosorum, septem haberi nequeant. Hi ex gravioribus et prudentioribus religiosi viris probatæ vitæ, ac zelo regularis disciplinæ præditis per secreta suffragia in capitulo, diætâ vel congregatione generali eligentur, ita tamen ut si agatur de ordine, in quo sint definitores, assistentes, consultores, visitatores vel alii consilarii generales, duo ex ipsis in examinatores deputentur. Examinatores generales in officio usque ad futurum capitulum diætâ vel congregationem generalem perdurabunt. Superior generalis erit præses cum suffragio in consilio examinatorum; et procurator generalis, uti examinator natus, præter electos habendus erit.

Art. VII. Examinatores generales in intervallo, quod intercedet a data hujus decreti usque ad celebrationem proximi capituli, diætâ vel congregationis generalis, eligantur per secreta suffragia a superiore generali una cum saltem tribus religiosi graduatis seu gravioribus ordinis ab eodem superiori generali deputandis et deligendis ex definitores, visitatoribus, assistentibus vel consultoribus generalibus, si adsint.

Art. VIII. Si agatur de instituto, quod constituatur ex aliquo tantum separato monasterio, conventu, domo, nec in congregationem erecto, et præter localem, alius major superior non habeatur. Superior localis probum et idoneum deputet religiosum, ut primum scrutinium, de quo in art. III, perficiat cum examinatores electis juxta

art. V; et ipse superior localis cum iis capitularibus ejusdem domus, qui locum in eodem primo scrutinio non habuerunt, secundum scrutinium in art. X, præscribendum exsequetur.

Art. IX. Quod vero attinet ad ordines et instituta, quæ licet in congregationem et societatem erecta sint, tamen in iis capitula, diætâ et congregationes generales vel non celebrantur vel raro convocantur, in iisdem ordinibus et institutis auctoritas, quæ capitulis, diætis et congregationibus generalibus circa electionem examinatorum superius attributa est, conceditur superiori generali cum definitores, visitoribus, assistentibus, consultoribus, aliisque, quocumque nomine appellentur, consiliariis generalibus, ita tamen, ut si definitores, assistentes, alique consilarii generales, non sint saltem quatuor, superior generalis alios graves et idoneos religiosos eis adjungat ad enuntiatum saltem numerum constituendum; quæ religiosorum deputatio, potiori ratione fieri debeat, si in ordine et instituto definitores, assistentes, alique consilarii generales non reperiuntur. Quibus in casibus electio examinatorum fiat per secreta suffragia, quolibet triennio, nec electores teneantur duos definitores, assistentes vel alios consilarios generales inter examinatores adnumerare.

Art. X. Cum autem superior generalis relationem examinis et scrutini, ac enuntiatam superius declarationem cum authenticis documentis ad præscriptum art. III receperit, ipse omnia accurate percurrat, ac per singulas partes expendat, per secretas etiam inquisitiones sedulo investigando, num tenor hujus decreti servatus fuerit, et an adversus candidatum et primum scrutinium aliqua exceptio inveniat. Quibus peractis, superior generalis præfatam relationem, declarationem et documenta, ac requisita tradat procuratori generali, et saltem aliis duobus examinatores generalibus, qui cum candidato nullo consanguinitatis vel affinitatis vinculo conjuncti sint; et quatenus procurator generalis non adsit, tribus saltem examinatores generalibus, ut omnia perpenderit juxta modum in art. III designatum. Postea vero indicto die conveniant, et præstito tam a superiore generali, quam a procuratore generali, et cæteris examinatores, ut supra, juramento, reque mature perpensa, per secreta suffragia definiant, an approbatio facta in primo scrutinio confirmanda sit, vel revocanda, super quibus omnibus conscientia superioris generalis, et examinatorum graviter onerata remaneat. Tunc autem approbatio confirmata intelligatur, quando ejus favore saltem unum suffragium supra medietatem habeatur.

Art. XI. Si superior generalis Romæ non resideat, acta, de quibus, in art. III ad procuratorem generalem Romæ morantem transmittenda sunt (valde enim expedire visum est, secundum scrutinium Romæ fieri), dummodo tamen idem procurator tres saltem examinatores generales Romæ ha-

beat, vel eos ad urbem commode vocare possit. Quo in casu quoad præmissa omnia vices superioris generalis gerat. Quod si examinatores generales nec Romæ degant, nec commode vocari possint, eadem acta ad superiorem generalem, etsi alibi moretur, transmittantur, ut ea peragat, quæ in art. III statuta sunt.

Art. XII. Superior generalis, sive ipse, sive procurator generalis secundo scrutinio præferat, poterit candidatum ex justis et rationabilibus causis rejicere, licet fuerit ab examinatores in utroque scrutinio probatus; nunquam vero admittere eum, qui fuerit ab examinatores reprobatus.

Art. XIII. Ut vero candidatus definitive ad habitum recipiatur, præter præscriptam legem et formam, cui omnis omnino sese conformare debeat, servanda etiam erunt, quæ a constitutionibus et statutis respectivi ordinis circa receptionem ad habitum ulterius præscribuntur, in ea tamen parte duntaxat, quæ huic decreto non opponitur.

Art. XIV. Superiores quolibet semestri ad hanc sacram congregationem super statu regularium summarie referant, de singulis novitiis ad habitum receptis, de uniuscujusque ætate, patria aliisque qualitatibus, et respectivis documentis, nec non de actis confectis pro receptione, deque observatione hujus decreti.

PARS SECUNDA DECRETI.

De lege servanda in admittendis novitiis ad professionem.

Art. I. Quicumque ex religiosi et novitiis alicujus ordinis, congregationis, societatis, instituti, monasterii, domus, de quibus part. I Dec., art. I, cognoverit novitium sui instituti aliquo impedimento, vel gravi defectu præditum esse ad religiosum statum rite assumendum, impedimentum ipsum, et defectum superiori conventus novitatus, vel provinciali, vel superiori generali manifestare teneatur: superiores vero denuntiantis nomen secretum retineant.

Art. II. Prope terminum cujusque trimestris novitatus magister novitorum provinciali de agendi ratione cujusque novitii scripto referat.

Art. III. Duobus mensibus ante professionem, provincialis, sive per se, sive per alium idoneum religiosum sibi benevisum, novitii voluntatem diligenter exploret, an coactus, an seductus sit, quo spiritu ad statum religiosum ductus, an sciat quid agat, an obligationes status religiosi et regulæ agnoscat: secreto audiat tum magistrum novitorum, tum novitios, necnon religiosos, etiam conversos conventus, seu domus novitatus circa novitium ad professionem admittendum. Quo facto, capitulum conventuale ejusdem conventus, seu domus convocet, et capitulares per secreta suffragia declarent, an novitium ad professionem admitti possit. Deinceps omnium actorum, et respondentium relationem scripto exaratam propria manu subscribat, quin tamen eos, qui se-

creto deposuerint, ullo modo in aliquo discrimen adducat.

Art. IV. Hujusmodi relationem provincialis tribus saltem examinatores provincialibus communicet, et conducto die convocet præfatos examinatores, et novitorum magistrum, et præstito ab omnibus superius enuntiato juramento, magister novitorum referat de novitii agendi ratione in novitatu servata, de ejus libertate, vocatione et idoneitate ad statum religiosum, et declaret utrum ipse in domino existimet, novitium ad professionem tuto admitti posse. Si vero magister novitorum vel ratione distantie vel alia legitima causa ad locum scrutini commode accedere nequeat, transmittat super præmissis relationem in scriptis, illamque juramento confirmet, et propria manu subscribat. Provincialis deinceps, et examinatores per secreta suffragia definiant, an novitius necessariis dotibus præditus sit, ut ad professionem tuto admitti possit, super quo eorum conscientia graviter onerata remaneat.

Art. V. Si novitius probatus fuerit, provincialis de omnibus instructum reddat superiori generali, qui ulterioribus informationibus, quatenus necessarium judicaverit, requisitis, approbationem revocet vel confirmet, prout in domino judicaverit, quin tamen unquam permittere possit professionem novitii, qui ab examinatores provincialibus reprobatus fuerit.

Art. VII. In iis institutis, in quibus provinciales non existunt, sint illorum loco ad effectum, de quo agitur, superiores domus novitatus.

Art. VIII. Siquid ulterius exigant constitutiones et regulæ alicujus ordinis et instituti in admittendis novitiis ad professionem, id servandum etiam erit in ea duntaxat parte, quæ tenori hujus decreti minime contraria sit.

Ut autem superscriptum decretum quoad utramque ejus partem executioni omnino demandetur, Sanctitas Sua omnibus, ad quos spectat, etiam in virtute sanctæ obedientiæ, districte præcipit plenam illius observantiam; et quemlibet superiorem, cujuscunque gradus sit, et instituti quantumvis exempti, et privilegiati etiam de necessitate exprimendi, qui non servata hujus decreti forma, novitium ad habitum vel professionem receperit, pœnæ ipso facto incurrendæ privationis omnium officiorum, vocisque activæ et passivæ, et perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum plane subjicit, a qua non nisi ab Apostolica Sede poterit dispensari. Mandat etiam singulis superioribus, idem decretum quolibet anno in omnibus monasteriis, conventibus, collegiis et domibus die prima Januarii, et Dominica prima Julii in publica mensa legi, sub pœna privationis officii, ac vocis activæ et passivæ ipso facto incurrendæ. Decernit insuper, vi cujuscunque privilegii, facultatis, indulti, dispensationis, approbationis regularum et constitutionum, etiam in forma specifica, quam ab Apostolica Sede aliquis ordo, institutum, superior, religiosus con-